Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B DIRECTIVA 2002/46/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 10 iunie 2002

referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 183, 12.7.2002, p. 51)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Directiva 2006/37/CE a Comisiei din 30 martie 2006	L 94	32	1.4.2006
►M2	Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008	L 311	1	21.11.2008
►M3	Regulamentul (CE) nr. 1170/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009	L 314	36	1.12.2009
►M4	Regulamentul (UE) nr. 1161/2011 al Comisiei din 14 noiembrie 2011	L 296	29	15.11.2011
►M5	Regulamentul (UE) nr. 119/2014 al Comisiei din 7 februarie 2014	L 39	44	8.2.2014
►M6	Regulamentul (UE) 2015/414 al Comisiei din 12 martie 2015	L 68	26	13.3.2015
►M7	Regulamentul (UE) 2017/1203 al Comisiei din 5 iulie 2017	L 173	9	6.7.2017
►M8	Regulamentul (UE) 2021/418 al Comisiei din 9 martie 2021	L 83	1	10.3.2021

▼B

DIRECTIVA 2002/46/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 10 iunie 2002

referitoare la apropierea legislaţiilor statelor membre privind suplimentele alimentare

(Text cu relevanţă pentru SEE)

Articolul 1

(1) Prezenta directivă se referă la suplimentele alimentare comercializate ca produse alimentare și prezentate ca atare. Aceste produse se livrează consumatorului final numai în formă preambalată.

(2) Prezenta directivă nu se aplică produselor farmaceutice definite de Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ([1]).

Articolul 2

În sensul prezentei directive:

(a) prin „suplimente alimentare” se înţeleg produsele alimentare al căror scop este de a suplimenta regimul alimentar și care reprezintă surse concentrate de nutrienţi sau alte substanţe cu efect nutritiv sau fiziologic, singure sau în combinaţie, comercializate sub formă de doză, respectiv în forme de prezentare cum ar fi capsulele, pastilele, comprimatele, pilulele sau alte forme similare, saşete cu pulbere, fiole de lichid, flacoane cu picător și alte forme similare de lichide și prafuri destinate să fie luate în mici cantităţi unitare măsurate;

(b) prin „nutrienţi” se înţeleg următoarele substanţe:

(i) vitamine,

(ii) minerale.

Articolul 3

Statele membre se asigură că suplimentele alimentare pot fi comercializate în cadrul Comunităţii numai dacă sunt conforme normelor prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 4

(1) Numai vitaminele și mineralele enumerate în anexa I, în formele enumerate în anexa II, pot fi utilizate la producerea suplimentelor alimentare, sub rezerva alineatului (6).

▼M2

(2) Criteriile de puritate ale substanţelor enumerate în anexa II la prezenta directivă se adoptă de către Comisie, cu excepţia cazului în care aceste criterii se aplică în conformitate cu alineatul (3). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesenţiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menţionată la articolul 13 alineatul (3).

([1]) JO L 311, 28.11.2001, p. 67.

▼B

(3) Pentru substanţele enumerate în anexa II, se aplică criteriile de puritate prevăzute de legislaţia comunitară cu privire la utilizarea lor la producerea de alimente în alte scopuri decât cele cuprinse în prezenta directivă.

(4) Pentru substanţele enumerate în anexa II pentru care legislaţia comunitară nu specifică criterii de puritate, până la adoptarea acestor specificaţii, sunt aplicabile criteriile de puritate general acceptabile recomandate de organismele internaţionale, iar normele interne care stabilesc criterii de puritate mai stricte pot fi menţinute.

▼M2

(5) Modificările aduse listelor menţionate la alineatul (1), destinate să modifice elemente neesenţiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menţionată la articolul 13 alineatul (3). Din motive imperative de urgenţă, Comisia ar trebui să utilizeze procedura de urgenţă menţionată la articolul 13 alineatul (4) în vederea eliminării unei vitamine sau a unui mineral de pe lista menţionată la alineatul (1) al prezentului articol.

▼B

(6) Prin derogare de la alineatul (1) și până la 31 decembrie 2009, statele membre pot permite pe teritoriul lor utilizarea de vitamine și minerale care nu sunt enumerate în anexa I, sau în forme care nu sunt enumerate în anexa II, în cazul în care:

(a) substanţa în cauză este utilizată într-unul sau mai multe suplimente alimentare comercializate în Comunitate la data intrării în vigoare a prezentei directive,

(b) Autoritatea Europeană pentru Siguranţă Alimentară nu a dat un aviz nefavorabil în privinţa utilizării acestei substanţe sau a utilizării sale în această formă, la producerea suplimentelor alimentare, în temeiul unui dosar care să sprijine utilizarea substanţei în cauză, transmis Comisiei de către un stat membru până la 12 iulie 2005.

(7) Fără a aduce atingere alineatului (6), în conformitate cu normele tratatului, statele membre pot continua să aplice restricţiile sau interdicţiile de drept intern existente cu privire la comerţul cu suplimente alimentare conţinând vitamine și minerale care nu sunt incluse în lista din anexa I sau în formele care nu sunt enumerate în anexa II.

(8) Până la 12 iulie 2007, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind oportunitatea stabilirii unor norme specifice, inclusiv, dacă este cazul, liste pozitive, privind categoriile de nutrienţi sau de substanţe cu efect nutritiv sau fiziologic, altele decât cele prevăzute la alineatul (1), însoţit de orice propuneri de modificare a prezentei directive pe care Comisia le consideră necesare.

Articolul 5

(1) Cantităţile maxime de vitamine și minerale prezente în suplimentele alimentare, în raţia zilnică de consum recomandată de producător, se stabilesc ţinând seama de următoarele:

▼B

(a) nivelurile superioare sigure de vitamine și de minerale stabilite prin evaluarea științifică a riscului pe baza datelor științifice general acceptate, ţinând seama, după caz, de gradele diferite de sensibilitate ale diferitelor grupuri de consumatori;

(b) aportul de vitamine și minerale din alte surse alimentare.

(2) La stabilirea nivelurilor maxime prevăzute la alineatul (1), se ţine seama și de aporturile de referinţă de vitamine și de minerale pentru populaţie.

(3) Pentru a asigura prezenţa unor cantităţi semnificative de vitamine și minerale în suplimentele alimentare, se stabilesc, după caz, cantităţi minime în funcţie de raţia zilnică de consum recomandată de producător.

▼M2

(4) Cantităţile maxime și minime de vitamine menţionate la alineatele (1), (2) și (3) se adoptă de către Comisie. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesenţiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menţionată la articolul 13 alineatul (3).

▼B

Articolul 6

(1) În sensul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2000/13/CE, denumirea sub care se vând produsele prevăzute de prezenta directivă este aceea de „supliment alimentar”.

(2) Etichetarea, prezentarea și publicitatea nu trebuie să atribuie suplimentelor alimentare proprietatea de a preveni, trata sau vindeca o boală umană sau să facă trimite la asemenea proprietăţi.

(3) Fără a aduce atingere Directivei 2000/13/CE, etichetarea conţine următoarele indicaţii:

(a) numele categoriilor de nutrienţi sau substanţe care caracterizează produsul sau o indicare a naturii acestor nutrienţi sau substanţe;

(b) raţia de produs recomandată pentru consumul zilnic;

(c) un avertisment împotriva depășirii dozei zilnice recomandate;

(d) un avertisment privind evitarea utilizării suplimentelor alimentare ca înlocuitor pentru un regim alimentar variat;

(e) un avertisment care să indice că produsele respective nu trebuie lăsate la îndemâna copiilor mici.

Articolul 7

Etichetarea, prezentarea și publicitatea suplimentelor alimentare nu includ nici o menţiune care să arate sau să sugereze faptul că un regim alimentar echilibrat și variat nu poate furniza cantităţi corespunzătoare de nutrienţi în general.

▼B

Normele de aplicare a prezentului articol sunt specificate, dacă este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2).

Articolul 8

(1) Cantitatea de nutrienţi sau substanţe cu efect nutritiv sau fiziologic prezentă în produs este declarată pe etichetă sub formă numerică. Unităţile de utilizat pentru vitamine și minerale sunt cele specificate în anexa I.

Normele de aplicare a prezentului alineat sunt specificate, dacă este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2).

(2) Cantităţile de nutrienţi sau de substanţe declarate se raportează la raţia zilnică de produs recomandată pentru consum zilnic pe etichetă, de către producător.

(3) Informaţiile privind vitaminele și mineralele se exprimă de asemenea ca procentaj din valorile de referinţă menţionate, după caz, în anexa la Directiva 90/496/CEE.

Articolul 9

(1) Valorile declarate menţionate la articolul 8 alineatele (1) și (2) sunt valori medii bazate pe analiza produsului efectuată de producător.

Alte norme de punere în aplicare a prezentului alineat, privind în special diferenţele dintre valorile declarate și cele constatate în cadrul controalelor oficiale, se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2).

(2) Procentele din valorile de referinţă pentru vitaminele și mineralele prevăzute la articolul 8 alineatul (3) pot fi specificate, de asemenea, sub formă grafică.

Normele de punere în aplicare a prezentului alineat se adoptă, dacă este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2).

Articolul 10

Pentru a ușura controlul eficient al suplimentelor alimentare, statele membre pot cere producătorului sau persoanei care introduce produsul pe piaţă pe teritoriul lor să notifice autoritatea competentă cu privire la respectiva introducere pe piaţă prin transmiterea unui model al etichetei utilizate pentru produs.

Articolul 11

(1) Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (7), statele membre, nu pot interzice sau restrânge comerţul cu produsele prevăzute la articolul 1 care sunt conforme cu prezenta directivă din motive legate de compoziţia, caracteristicile de fabricaţie, prezentarea sau etichetarea acestora, și care, după caz, sunt conforme cu actele comunitare adoptate în procesul de punere în aplicare a prezentei directive.

(2) Fără a aduce atingere Tratatului CE, în special articolele 28 și 30, alineatul (1) nu aduce atingere dispoziţiilor de drept intern aplicabile în absenţa actelor comunitare adoptate în conformitate cu prezenta directivă.

▼B

Articolul 12

(1) În cazul în care, în urma unor noi informaţii sau a unei reevaluări a informaţiilor existente apărute după adoptarea prezentei directive sau a unuia dintre actele comunitare de punere în aplicare a acesteia, un stat membru are motive detaliate pentru a constata că un produs prevăzut la articolul 1 pune în pericol sănătatea umană, deși respectă directiva menţionată sau actele comunitare menţionate, acest stat membru poate suspenda sau restrânge temporar aplicarea dispoziţiilor în cauză pe teritoriul său. Statul membru informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta și își motivează decizia.

(2) Comisia examinează cât mai repede posibil motivele invocate de statul membru în cauză și se consultă cu statele membre din cadrul Comitetului permanent pentru lanţul alimentar și sănătatea animală, iar apoi emite fără întârziere un aviz și ia măsurile corespunzătoare.

▼M2

(3) În vederea remedierii dificultăţilor descrise la alineatul (1) și pentru a asigura protecţia sănătăţii umane, adaptări ale prezentei directive sau ale măsurilor de punere în aplicare a acesteia se adoptă de către Comisie. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesenţiale ale prezentei directive, inclusiv prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menţionată la articolul 13 alineatul (3). Din motive imperative de urgenţă, Comisia ar trebui să utilizeze procedura de urgenţă menţionată la articolul 13 alineatul (4) în vederea adoptării adaptărilor respective. Statul membru care a adoptat măsuri de salvgardare poate, în acest caz, să continue să le aplice până la adoptarea adaptărilor.

Articolul 13

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanţul alimentar și sănătatea animală, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispoziţiile articolului 8 din respectiva decizie.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispoziţiile articolului 8 din respectiva decizie.

(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1), (2), (4) și (6) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispoziţiile articolului 8 din respectiva decizie.

▼B

Articolul 14

Dispoziţiile care pot avea un efect asupra sănătăţii publice se adoptă după consultarea Autorităţii Europene pentru Siguranţă Alimentară.

([1]) JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

▼B

Articolul 15

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 iulie 2003. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Aceste acte cu putere de lege și acte administrative se aplică astfel încât:

(a) să permită comerţul cu produsele conforme cu prezenta directivă, de la 1 august 2003;

(b) să interzică comerţul cu produsele care nu sunt conforme cu directiva, de la 1 august 2005.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoţite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 16

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene*.

Articolul 17

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼M3

ANEXA I

Vitamine și minerale care pot fi utilizate la producerea suplimentelor alimentare

1. **Vitamine**

Vitamina A (µg ER)

Vitamina D (µg)

Vitamina E (mg α-ET)

Vitamina K (µg)

Vitamina B1 (mg)

Vitamina B2 (mg)

Niacină (mg EN)

Acid pantotenic (mg)

Vitamina B6 (mg)

Acid folic (µg) [1]

Vitamina B12 (µg)

Biotină (µg)

Vitamina C (mg)

2. **Minerale**

Calciu (mg)

Magneziu (mg)

Fier (mg)

Cupru (µg)

Iod (µg)

Zinc (mg)

Mangan (mg)

Sodiu (mg)

Potasiu (mg)

Seleniu (µg)

Crom (µg)

Molibden (µg)

Fluorură (mg)

Clorură (mg)

Fosfor (mg)

Bor (mg)

Siliciu (mg)

[1] Acidul folic este termenul inclus în anexa I la Directiva 2008/100/CE a Comisiei din 28 octombrie 2008 de modificare a Directivei 90/496/CEE a Consiliului privind indicarea valorii nutritive pe etichetele produselor alimentare în ceea ce privește dozele zilnice recomandate, coeficienții de conversie pentru calculul valorii energetice și definițiile în scopul etichetării nutriționale și se referă la toate formele de folați.

▼M3

ANEXA II

Vitamine și substanțe minerale care pot fi utilizate la producerea suplimentelor alimentare

A. **Vitamine**

1. **VITAMINA A**
   (a) retinol
   (b) acetat de retinil
   (c) palmitat de retinil
   (d) beta-caroten
2. **VITAMINA D**
   (a) colecalciferol
   (b) ergocalciferol
3. **VITAMINA E**
   (a) D-alfa-tocoferol
   (b) DL-alfa-tocoferol
   (c) acetat de D-alfa-tocoferil
   (d) acetat de DL-alfa-tocoferil
   (e) succinat acid de D-alfa-tocoferil
   (f) amestec de tocoferoli ([1])
   (g) tocoferol tocotrienol ([2])
4. **VITAMINA K**
   (a) filochinonă (fitomenadionă)
   (b) menachinonă ([3])
5. **VITAMINA B1**
   (a) clorhidrat de tiamină
   (b) mononitrat de tiamină
   (c) clorură de monofosfat de tiamină
   (d) clorură de pirofosfat de tiamină
6. **VITAMINA B2**
   (a) riboflavină
   (b) riboflavină-5′-fosfat de sodiu
7. **NIACINĂ**
   (a) acid nicotinic
   (b) nicotinamidă
   (c) inozitol hexanicotinat (inozitol hexaniacinat)

▼M8

   (d) clorură de ribozid-nicotinamidă

([1]) alfa-tocoferol < 20 %, beta-tocoferol < 10 %, gama-tocoferol 50-70 % și delta-tocoferol 10-30 %.

([2]) Niveluri tipice de tocoferoli și tocotrienoli individuali:
— 115 mg/g alfa-tocoferol (minimum 101 mg/g)
— 5 mg/g beta-tocoferol (minimum < 1 mg/g)
— 45 mg/g gama-tocoferol (minimum 25 mg/g)
— 12 mg/g delta-tocoferol (minimum 3 mg/g)
— 67 mg/g alfa-tocotrienol (minimum 30 mg/g)
— < 1 mg/g beta-tocotrienol (minimum < 1 mg/g)
— 82 mg/g gama-tocotrienol (minimum 45 mg/g)
— 5 mg/g delta-tocotrienol (minimum < 1 mg/g).

([3]) Menachinonă prezentă în principal ca menachinonă-7 și, într-o mai mică măsură, ca menachinonă-6.

▼M3

8. **ACID PANTOTENIC**

(a) D-pantotenat de calciu

(b) D-pantotenat de sodiu

(c) dexpantenol

(d) pantetină

9. **VITAMINA B6**

(a) clorhidrat de piridoxină

(b) piridoxină 5′-fosfat

(c) piridoxal 5′-fosfat

10. **FOLAT**

(a) acid pteroilmonoglutamic

(b) L-metilfolat de calciu

▼M6

(c) acid (6*S*)-5-metiltetrahidrofolic, sarea de glucozamină

▼M3

11. **VITAMINA B12**

(a) ciancobalamină

(b) hidroxocobalamină

(c) 5′-dezoxiadenozilcobalamină

(d) meticolbalamină

12. **BIOTINĂ**

(a) D-biotină

13. **VITAMINA C**

(a) acid L-ascorbic

(b) L-ascorbat de sodiu

(c) L-ascorbat de calciu [1]

(d) L-ascorbat de potasiu

(e) L-ascorbil 6-palmitat

(f) L-ascorbat de magneziu

(g) L-ascorbat de zinc

B. **Minerale**

acetat de calciu

L-ascorbat de calciu

bisglicinat de calciu

carbonat de calciu

clorură de calciu

citrat malat de calciu

săruri de calciu ale acidului citric

gluconat de calciu

glicerofosfat de calciu

lactat de calciu

piruvat de calciu

săruri de calciu ale acidului ortofosforic

succinat de calciu

hidroxid de calciu

[1] Poate avea un conţinut de treonat sub 2 %.

▼M3

L-lizinat de calciu

malat de calciu

oxid de calciu

L-pidolat de calciu

L-treonat de calciu

sulfat de calciu

▼M7

oligozaharide de calciu fosforil

▼M3

acetat de magneziu

L-ascorbat de magneziu

bisglicinat de magneziu

carbonat de magneziu

clorură de magneziu

▼M8

malat citrat de magneziu

▼M3

săruri de magneziu ale acidului citric

gluconat de magneziu

glicerofosfat de magneziu

săruri de magneziu ale acidului ortofosforic

lactat de magneziu

L-lizinat de magneziu

hidroxid de magneziu

malat de magneziu

oxid de magneziu

L-pidolat de magneziu

citrat de magneziu și potasiu

piruvat de magneziu

succinat de magneziu

sulfat de magneziu

taurat de magneziu

acetil taurat de magneziu

carbonat feros

citrat feros

citrat feric de amoniu

gluconat feros

fumarat feros

difosfat feric de sodiu

lactat feros

sulfat feros

difosfat feric (pirofosfat feric)

zaharat feric

fier elementar (carbonil + electrolitic + redus cu hidrogen)

bisglicinat feros

L-pidolat feros

fosfat feros

▼M4

fosfat feros de amoniu

EDTA feric de sodiu

▼M3

taurat de fier (II)

carbonat de cupru

citrat de cupru

gluconat de cupru

sulfat de cupru

L-aspartat de cupru

bisglicinat de cupru

complex cupru-lizină

oxid de cupru (II)

iodură de sodiu

iodat de sodiu

iodură de potasiu

iodat de potasiu

acetat de zinc

L-ascorbat de zinc

L-aspartat de zinc

bisglicinat de zinc

clorură de zinc

citrat de zinc

gluconat de zinc

lactat de zinc

L-lizinat de zinc

malat de zinc

mono-L-metionină sulfat de zinc

oxid de zinc

carbonat de zinc

L-pidolat de zinc

picolinat de zinc

sulfat de zinc

ascorbat de mangan

L-aspartat de mangan

bisglicinat de mangan

carbonat de mangan

clorură de mangan

▼M3

citrat de mangan
gluconat de mangan
glicerofosfat de mangan
pidolat de mangan
sulfat de mangan
bicarbonat de sodiu
carbonat de sodiu
clorură de sodiu
citrat de sodiu
gluconat de sodiu
lactat de sodiu
hidroxid de sodiu
săruri de sodiu ale acidului ortofosforic

▼M4

sulfat de sodiu
sulfat de potasiu

▼M3

bicarbonat de potasiu
carbonat de potasiu
clorură de potasiu
citrat de potasiu
gluconat de potasiu
glicerofosfat de potasiu
lactat de potasiu
hidroxid de potasiu
L-pidolat de potasiu
malat de potasiu
săruri de potasiu ale acidului ortofosforic
L-selenometionină
drojdie îmbogăţită cu seleniu ([1])
acid selenios
selenat de sodiu
selenit acid de sodiu
selenit de sodiu
clorură de crom (III)

▼M5

drojdie îmbogăţită cu crom ([2])

▼M3

lactat de crom (III) trihidrat
nitrat de crom
picolinat de crom
sulfat de crom (III)
molibdat de amoniu [molibden (VI)]
molibdat de potasiu [molibden (VI)]
molibdat de sodiu [molibden (VI)]

([1]) Drojdii îmbogăţite cu seleniu produse prin cultură în prezenţa selenitului de sodiu ca sursă de seleniu şi conţinând, sub formă deshidratată, astfel cum sunt comercializate, nu mai mult de 2,5 mg Se/g. Forma predominantă de seleniu organic prezentă în drojdie este selenometionina (între 60 şi 85 % din seleniul total extras din produs). Conţinutul de alţi compuşi organici de seleniu, inclusiv selenocisteina, nu trebuie să depăşească 10 % din seleniul total extras. Nivelurile de seleniu anorganic nu trebuie, în mod normal, să depăşească 1 % din seleniul total extras.

([2]) Drojdie îmbogăţită cu crom produsă prin cultură de *Saccharomyces cerevisiae* în prezenţa clorurii de crom (III) ca sursă de crom şi care conţine, în forma uscată de comercializare, 230-300 mg de crom/kg. Conţinutul de crom (VI) nu trebuie să depăşească 0,2 % din conţinutul total de crom.

▼**M3**

fluorură de calciu
fluorură de potasiu
fluorură de sodiu
monofluorfosfat de sodiu
acid boric
borat de sodiu
acid ortosilicic stabilizat cu colină
dioxid de siliciu
acid silicic ([1])

▼**M7**

siliciu organic (monometilsilanetriol)

([1]) Sub formă de gel.